

מונולוג של אנט דולצ'ין:

הלה הציונית. רוב הזמן שהוא בכית, הוא למעלה, בגינה. מה הוא עושה שם? קורא, מתעסק. אל תשכחי שהוא עדיין עומד בראש בית-התפוצות. ליאון סיים את תפקידו בחודש פברואר. האם פחרתי מהשינוי? לא ידעתי איך הוא יתרגל לזה. בעלי הוא איש החושב שמה שיש לו, זה הכי טוב. אני מנסה ללמוד ממנו. יש לו מין טבע כזה: כשמהו לא-נעים קור רה לו — הוא מקבל אמניסיה מיידית. השינוי מתבטא בעיקר בכך שהוא

מסיצים בעיר שאנחנו מתגררי? אומר לי שאם מדברים על כך? אמרו לי שאם אכנס לפוליטיקה — יפגעו בי אישית. אני לא מתגרשת. אולי הפיצו זאת מפני שנסעתי לבר לתישעה ימים לי "חול", כשאלון (בנם של אנט ואריה) סיים את הצבא. אני אף-פעם לא שומעת רכילות, לא יודעת מה מדברים. אני כמעט לא יוצאת החוצה, אני לא יודעת. עוד לא התרגלתי לרכילות פה, בארץ. זה מאוד מעניין לנתח אופי של כך

לא מארכת הרבה בכית — אולי פה ושם חברה לארוחת-צהריים. אז אם הוא קורא, מה זה מפריע לי? מה בעלי אומר על כוונתי לרוץ לכנסת? קשה לדעת. אמרתי לך — יש דברים שעליהם אנחנו בקושי מדברים. הוא תומך בי כאשה, אבל אינו תומך בעמדותיי הפוליטיות. אני בעד מדינה פלסטינית, והוא לא. ליאון לא רואה עצמו כפנסיונר. לכן אין לו, אני חושבת, הבעייה שאשתו פעילה ואילו הוא פנסיונר. אני לא חו-

"אני לא מתגרשת וליאון רוצה ללכנסת!"

לא נוסע לחו"ל כמו בעבר. אני לא נהנה מהנסיעות האלה. אולי אף-פעם לא התלוויתי אליו.

אדם, אבל לא להתעסק בפרטים קטנים כמו: מה הוא עשה ועם מי, כמה שמלות היא קונה לחודש, מה היחסים בינה לבין בעלה.

שבת שאני צריכה לחשוש מזה שהוא ייפגע. האם הוא חושש? אני חושבת שהוא מכיר אותי די טוב, ויודע שכסופו של דבר — לא ארוץ...

הקצב שלו? הוא התאים את התיאבון למה שיש בתפריט, מבסוט ממה שיש. מה יש עכשיו? מעט שיחות-טלפון; אמנם, אנשים מחפשים אותו, שיעור לזה ויתערב בזה, אבל יש לנו הרבה פחות שיחות-טלפון.

כשאנחנו יוצאים לאירוע פומבי, יש פחות תשומת-לב אלינו. לי זה ברור. הכנתי עצמי שכל הדברים שהיו מסכיבי באים והולכים עם התפקיד. אני חושבת שגם בעלי חושב כך. מה זאת אומרת, "חושבת"? אצל ליאון אי-אפשר לדעת. הוא איש מאוד-מאוד סגור. אני לא חושבת שהוא בורק את עצמו, לא נותן לעצמו דין-וחשבון. למשל, אני תמיד מצטערת: למה אמרתי ככה? למה לא עשיתי ככה? הוא — אף-פעם אחת לא!

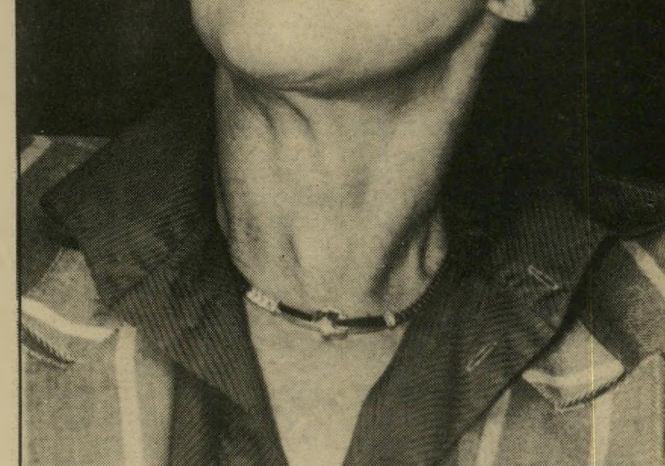
זה נותן לו כנראה הרבה כוח. לא פגשתי אדם כמוהו, שיכול ככה להינתק. זה נורא מפריע לי, שאני לא יכולה לרבר איתו על דברים רבים. הוא פשוט לא רואה חלק מהדברים. יש דברים שאנחנו פשוט לא מדברים עליהם. פעם חשבתי שהוא נהנה מכל האירועים שהיו מסביבו, כשהיה בתפקיד. נכון שזה נראה כך? אבל מסתבר לי שהוא מבסוט גם היום.

יש בינינו הברלים נוספים: לו יש המון ביטחון-עצמי. לא, זאת לא חוות. אני חושבת שזה אמיתי. אם זאת חוות, אז הוא שיכנע גם את עצמו. גם אני השתכנעתי, לפי מה שאני רואה, שזה מאוד עמוק.

לפעמים אני כותבת מאמר, ונרמה לי שזה לא די טוב. אני חושבת לעצמי: בטח לא יפרסמו את זה... הוא פשוט לא מבין אותי, מאין החששות שלי. בעבר באמת ראיתי אותו ממות: פעם היה יוצא ב"ז, ב"ז וחצי בבוקר מהבית. היום הוא יוצא ב"ז וחצי בבוקר. הוא נמצא ארבעה ימים בשבוע בבית-הח-פוצות, ויומיים בסוכנות. יש לו איזה משרד שם, נרמה לי. הוא, כנראה, סר גר עניינים. חוץ מזה, הוא עסוק שלושה ימים בשבוע עם הדיאלוגיה — בכל פעם, חצי יום.

בחושים האחרונים מצבו הידרדר, בערך מחודש אוגוסט. עכשיו מצבו סטאטי. אז יוצא שהוא עסוק, כשסיים את תפקידו, חשבתי שנס-פיק ללכת לסרטים. לא יצא. הוא אוהב לקרוא הרבה. זה לא נורא שהבעל נמצא בבית, אם יש דירה די גדולה. אם מדובר על דירה של חדר-שניים — זה סיפור אחר. מפריע לי, לפעמים, כשאני מנסה לכתוב והוא מקשיב לסלוליוויה.

בעבר לא היה בערכים בכית, או זה לא הפריע. אבל הוא לא איזה נורניק שמבקש, כל הזמן, קפה או תה. אני גם

אנט דולצ'ין

תמיד חשבתי שאמות בגיל 30...

אולי כמה פעמים, כשנסעתי לצורך ענייני. ליאון הוא לא אדם המתעגעע למי שהו. הוא חי בהווה: לא בעבר ולא בעתיד.

באמת, מאז סיים את תפקידו, נסעתי פעמיים לחו"ל, והוא לא. זה לא שאני יותר עסוקה ממנו: אני ממשיכה לחיות כמו שחייתי קודם. הקצב של חיי לא השתנה.

אני לא יודעת למי לאמר, מפני שאני לא אשה רתית. כשכנררם רואה שכל המישפחה הלכה — הסבא הלך באושוויץ, הרודה, כולם — כולם הלכו... אני לא יכולה לחשוב על עתיד רחוק. אני לא מהפשת יותר סיפוק בחיים, יותר אושר. אני חושבת שמה שיש לי בחיים זה יותר ממספיק.

האם הוא מעריך אותי? הוא מעריך אותי, אבל קשה לו לראות את אשתו כאדם הרוצה להצליח, שתהיה לה קאריירה. הוא פשוט לא רואה אותי כך: הוא ראה אותי תמיד בתפקיד בכית. תמיד טיפלתי בכך היחיד שלנו. ליאון התרגל.

יש בינינו הברלים נוספים: לו יש המון ביטחון-עצמי. לא, זאת לא חוות. אני חושבת שזה אמיתי. אם זאת חוות, אז הוא שיכנע גם את עצמו. גם אני השתכנעתי, לפי מה שאני רואה, שזה מאוד עמוק.

לפעמים אני כותבת מאמר, ונרמה לי שזה לא די טוב. אני חושבת לעצמי: בטח לא יפרסמו את זה... הוא פשוט לא מבין אותי, מאין החששות שלי. בעבר באמת ראיתי אותו ממות: פעם היה יוצא ב"ז, ב"ז וחצי בבוקר מהבית. היום הוא יוצא ב"ז וחצי בבוקר. הוא נמצא ארבעה ימים בשבוע בבית-הח-פוצות, ויומיים בסוכנות. יש לו איזה משרד שם, נרמה לי. הוא, כנראה, סר גר עניינים. חוץ מזה, הוא עסוק שלושה ימים בשבוע עם הדיאלוגיה — בכל פעם, חצי יום.

● "אשחו של"

"לא הייתי מתגאה

במקום לאה דבין..."

אין זה אומר שאני אשה מאושרת. מי שהיתה לו ילדות קשה, כמו שלי, קשה לו לשכוח. במשך שנים חשבתי שאף-פעם לא אוכל ליהנות.

עוגת-גבינה דיאטטית

אנט ואריה דולצ'ין מתגרשים! זוהי אחת השמועות המסתובבות בעיר, ועם שמועה אין מתוכננים, נקודה. לפני כמה חודשים הודיעה אנט, אשתו החרוגה-מעט של מי שהיה יושב-ראש ההנהלה הציונית אריה דולצ'ין, על כוונתה לרוץ לכנסת ברשימה עצמאית. אנט כבר הפתיעה בעבר בדיעותיה, המנוגדות לדיעותיו השמרניות של בעלה, והתיקשות חגנה מסביבה בשנים האחרונות. הפעם גם השמועות התחילו חוגגות. התלבטנו היכן לקיים את הראיין. בסוף הודיעה לי: "יש לי עוגת-גבינה דיאטטית, וכבר אכלתי ממנה שתי חתיכות..." כל הגישה שלה בשיחות-הטלפון בינינו, לפני הפגישה, שפעה ביתית — רקע די מביך לבידור שמועות שכאלה. האווירה בפגישה אכן היתה ביתית: רהיטים עתיקים מאנגליה, כמה רישיות מסיין. אלון — בנם היחיד של אנט ואריה — נפרד מאיתנו, אריה דולצ'ין לא היה בבית. אנט דולצ'ין, אשה דקה, השומרת כל חייה על דיאטה קפדנית, גבות דקות מצוירות, פני בובה — היא מארכת די קופצנית. הנינוחות היא ממנה והלאה. היא מקרינה מיצבורים לא-מנוצלים של אנרגיה.

לא התרשמתי שמעורבותה הפוליטית היא תוצאה של "חושבים" יסודי, כי אם תגובה אימפולסיבית על שיעמום, רצון לעשות, להשתתף. דיעותיה המעניינות ודבריה הנבונים לא חיפו על הרגשה עמומה של השלמה, אולי קצת עצב. אנט הכחישה מכל וכל את השמועות כאילו היא ובעלה עומדים להתגרש. תמונת-המצב שציינה, מאז שסיים בעלה, לפני כמה חודשים את תפקידו הרים, אינה מנסה להתחדש. בכל זאת, בכמה קטעים, גלשה לנימה של התרסה. אנט תיארה את עצמה כאשה המוציאה שפע של אנרגיה במשך כמה חודשים, ואחרי-כך מתכרבלת בביתה. אז אחרי ההצהרות הפוליטיות ושלל הרכילות: אנט דולצ'ין לא מתגרשת, לא רצה לכנסת.

● הבעל: "אני לא

יכולה לדבר איתו..."

כישוי הוא באמת יותר בכית, מאז שהוא אינו יושב-ראש ההב-